

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla dr. Paróczai Endre ügyvéd által képviselt felperesnek Nagy Péter László elnök által képviselt Cserhátvidéke Vadásztársaság (2668 Patvarc, Gyarmati út 69-71.) alperes ellen határozat megtámadása iránt indított perében a Nógrád Megyei Bíróság 2006. február 15. napján meghozott P.21.242/2005/13. számú ítélete ellen a felperes részéről 14., Pf.3. és Pf.4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 8 napon belül leletezés terhe mellett rójon le további 3.000.-(Háromezer) forint fellebbezési illetéket.

A felek a fellebbezési eljárással felmerült költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében az alperes fegyelmi bizottságának 1/2005. számú és a közgyűlés F1/2005. számú határozatának a megsemmisítését kérte az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (a továbbiakban: Etv.) 10. § (1) bekezdés alapján eljárási szabálysértésre hivatkozva.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Védekezése szerint az alapszabálya, illetve a fegyelmi szabályzata alapján járt el.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a keresetet elutasította. Az ítélet indokolása értelmében az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a fegyelmi bizottság elnöke előzetesen „ad hoc” bizottságot hozott létre, de nem a felperes fegyelmi ügyében, azaz ez a vizsgálat nem volt a fegyelmi eljárás része; a fegyelmi szabályzat 11. § (1) bekezdése alapján a megalapozott gyanút éppen ez a vizsgálat derítette ki. Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a fegyelmi szabályzat 13. § (1) bekezdésében foglaltaknak az alperes eleget tett, a felperes a fegyelmi tárgyalásra az idézést megkapta, a tárgyaláson nem jelent meg, amelyen hozott határozat a fegyelmi szabályzat 18-19. §-aiban foglaltaknak megfelelően készült el. Utalt arra, hogy nem állapítható meg a felperes mikor nyújtotta be a fellebbezést, mert azon nincs dátum, továbbá, hogy a fegyelmi szabályzatban olyan rendelkezés nincs, amely előírná az iratok felperesi jogi képviselő részére történő megküldését, illetve a képviselő idézését. Rámutatott arra, hogy a fegyelmi szabályzat arról sem rendelkezik, hogy a határozatot kinek kell megfogalmaznia és a fegyelmi szabályzat meghozatalának időpontja a tényleges döntés ideje és nem az írásba-foglalás ideje, mely utóbbi eltérése formai hiba lehet. Mindezek alapján a keresetet megalapozatlannak találta és a támadott határozatok törvénysértő jellegének hiányában a keresetet elutasította.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben az ítélet megváltoztatását és a keresetének helyt adást kért. Álláspontja szerint az alperes fegyelmi bizottsága megsértette saját fegyelmi szabályzatának rendelkezéseit, mivel olyan bizonyítást folytatott le „ad hoc” bizottság útján, amelynek eljárását, garanciális szabályait belső szabályzat nem rendezi, ugyanakkor a 2005. augusztus 17. napján megtartott tárgyaláson bizonyítást folytatott le, illetve a bizonyítás felvételéről jegyzőkönyvet nem vett fel. Sérelmezte, hogy a fegyelmi tárgyalás és a határozathozatal napja nem azonos, nem állapítható meg, hogy a határozathozatal napján tartott-e tárgyalást a fegyelmi bizottság, mert arra nem idézték meg. Előadta, hogy a határidőben benyújtott fellebbezését követően sem ő, sem jogi képviselője értesítést a közgyűlésről nem kapott a fegyelmi szabályzat 25. §-a ellenére, így amennyiben a meghívás igazolhatóan nem történik meg, érdemi határozat sem lett volna hozható. Megítélése szerint a közgyűlés eljárása sem felelt meg a fegyelmi szabályzat rendelkezéseinek; mert igazolhatóan, szabályszerűen nem hívták meg felperest, illetve jogi képviselőjét. Sérelmezte, hogy a határozatot a fegyelmi bizottság elnöke fogalmazta és írta meg, így lényegében egyfokúvá téve az eljárást. Hivatkozott a Fegyelmi Szabályzat 13. § (2), 14. § (2), 15. § (2)-(3) bekezdéseinek megsértésére.

Az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Költségigénye nem volt. A felperes állításait valótlannak tartotta és fenntartotta azon álláspontját, hogy a fegyelmi szabályzatot nem sértette meg az alperes a fegyelmi eljárás során.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg a tényállást és az alábbiak szerint megalapozott az érdemi döntése is.

Az Etv. 3. § (1) bekezdés és a 6. § (1) bekezdés értelmében a társadalmi szervezet, azaz az alperes önkormányzattal rendelkező, autonóm közösség, amely csak demokratikusan működhet. Ennek alapján a társadalmi szervezet létrejöttének és működésének alapelvei az önkéntesség, az önkormányzatiság, a demokratizmus. Az Etv. 10. § (1) bekezdés alapján indított perben a bíróságnak elsősorban azt kell vizsgálnia, hogy betartották-e a keresettel támadott határozat meghozatalánál a belső szabályzatban, - az alapszabályban, a fegyelmi szabályzatban -, és a jogszabályokban előírt rendelkezéseket. Törvénysértő a társadalmi szervezet eljárása és így az ennek alapján hozott döntése, amelynek során saját alapszabálya, fegyelmi szabályzata, vagy más belső szabályzata rendelkezéseit nem tartja be.

A felperes kizárólag eljárási szabálysértésre hivatkozással támadta az alperes fegyelmi eljárásban hozott határozatait, érdemben, ténybelileg a határozatokat, az abban megállapított, a fegyelmi eljárás tárgyát képező cselekményt nem vitatta.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság is azt vizsgálta a Pp. 253. § (3) bekezdés szerinti fellebbezési kérelemhez való kötöttségre is figyelemmel, hogy az alperes a felperessel szemben lefolytatott fegyelmi eljárás során az alperes fegyelmi szabályzatában foglaltaknak megfelelően járt-e el, a támadott határozatok meghozatalánál a fegyelmi szabályzatában foglaltakat betartotta-e.

Nem vitásan a 2005. július 4-i felperesi vadászat képezte a fegyelmi eljárás tárgyát. A fegyelmi szabályzat 11. § (2) bekezdése értelmében a fegyelmi eljárás elrendelésének akkor van helye, ha a fegyelmi vétség alapos gyanúját alátámasztó tények, körülmények állnak fenn. Ebből következően nincs akadálya annak - bár a fegyelmi szabályzat konkrét rendelkezést nem tartalmaz, de tiltó rendelkezése sincs -, hogy a fegyelmi eljárás elrendelését megelőzően egy „előzetes eljárás” történjen, amely akár bejelentés, akár nyomrögzítés, helyszíni szemle stb. alapján megállapítást tegyen azon tényekre, körülményekre, amelyekből a fegyelmi vétség elkövetésére következtetés vonható, különös tekintettel arra is, hogy adott esetben nyomok rögzítése is szükséges és indokolt lehet. Tiltó rendelkezés hiányában annak sincs akadálya a fegyelmi szabályzat szerint, hogy a fegyelmi eljárás elrendelését követően a fegyelmi eljárás során felhasználásra kerüljenek ezen adatok, okiratok, mint bizonyítékok. Ezt nem zárja ki a fegyelmi szabályzat 14. § (4) bekezdése sem, mivel ez az elsőfokú fegyelmi eljárásra, a fegyelmi tárgyalásra vonatkozó rendelkezést tartalmaz.

A 2005. július 4-én kelt jegyzőkönyv szerint a fegyelmi eljárás elrendelése, megindítása előtt a vad elejtésének körülményei kerültek feltárásra. E jegyzőkönyv tartalmazza a felperes és a hivatásos vadász nyilatkozatát is, amelyet aláírt a felperes, és a hivatásos vadász is. Mindezekre is figyelemmel a fentiek értelmében a fegyelmi szabályzat nem zárta ki a 13.§ (2) bekezdéséből is következően e jegyzőkönyv és így az abban rögzítettek felhasználását a fegyelmi eljárás során.

A F. B. tárgyalására, annak 2005. augusztus 17-i időpontjára a felperes meghívása szabályszerűen megtörtént a 2005. augusztus 8-i levéllel, amely megfelelt a

fegyelmi szabályzat 13. § (1) bekezdésében foglaltaknak. A felperes ennek ellenére nem jelent meg a tárgyaláson, így a fegyelmi szabályzat 15. § (1) bekezdése szerint távollétében a fegyelmi eljárás lefolytatható és határozat hozható volt. A fegyelmi szabályzat 14. § (1) bekezdés alapján a fegyelmi ügy tárgyalásán kell az eljárás alá vont személy elé tárni a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló tényeket, körülményeket. A felperes a fegyelmi tárgyalás időpontjáról kapott értesítést követően védekezést nem terjesztett elő, amelytől nem volt elzárva, és amelyre a fegyelmi szabályzat 14. § (1) bekezdése alapján lehetősége lett volna. Mindezek alapján a felperes a meg nem jelenésével magát zárta el attól, hogy a fegyelmi tárgyaláson védekezzen, a bizonyításban részt vegyen. A F. B. 2005. augusztus 17-i üléséről jegyzőkönyv készült, amely csatolásra került az elsőfokú eljárásban, így az alperes a fegyelmi szabályzat 15. § (2) bekezdésében foglaltaknak eleget tett. A jegyzőkönyv szerint, - amelyet a fegyelmi bizottság tagjai aláírtak - a hivatásos vadász fenntartotta a korábban a 2005. július 4-én kelt jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozatát. A hivatásos vadász a 2005. augusztus 17-i jegyzőkönyvbe foglalt ezen nyilatkozatát nem írta alá, de miután érdemi nyilatkozatot ekkor nem tett és a korábbi 2005. július 4-én rögzített nyilatkozatát viszont aláírta, így a fegyelmi szabályzat 15. § (3) bekezdésének tényleges sérelme nem állapítható meg. A fenntartó nyilatkozat aláírásának hiánya olyan formai ok, amely nem hatott ki a fegyelmi eljárásra. A fegyelmi szabályzat 13. § (2) bekezdése mondja ki, hogy a fegyelmi tárgyalásra meg kell hívni az eljárás alá vont személy esetleges jogi képviselőjét is. A felperesnek a F. B. által lefolytatott fegyelmi tárgyalás során az alperes tudomása szerint ügyvédje nem volt. A felperes csak a F. B. határozata elleni, keltezéssel el nem látott fellebbezését terjesztette elő meghatalmazott ügyvédje útján. Az ehhez csatolt ügyvédi meghatalmazás nem volt a jelen peres eljárás iratai között, így nem volt megállapítható, hogy a képviselő mire szolt ténylegesen. Azonban abból a tényből, hogy az elsőfokú fegyelmi határozat elleni fellebbezésben volt csak a felperes képviselője, következik, hogy a fellebbezést elbíráló közgyűlésen merülhetett volna csak fel a felperes képviselete. A fegyelmi szabályzat 25. § (1) bekezdése konkrétan meghatározza kit kell a F. B. határozata elleni fellebbezést tárgyaló közgyűlésre meghívni. A fegyelmi szabályzat a fegyelmi eljárás alá vont meghívását írja elő, az esetleges képviselőről nem szól. A F. B. határozata elleni fellebbezést tárgyaló közgyűlésre vonatkozó szabályok között a fegyelmi szabályzat utaló szabályt, csak a 26. § (4) bekezdésében fogalmaz meg a közgyűlési határozat tartalmára vonatkozóan, magára a közgyűlésre, annak lefolytatására nem rendeli alkalmazni az elsőfokú fegyelmi eljárás szabályait, így a 13.§ (2) bekezdését sem. Ebből következően az alperesnek a felperes fegyelmi ügyét tárgyaló közgyűlésre nem kellett, de nem is lehetett meghívnia a felperes által be sem jelentett képviselőjét. A felperesi képviselő az elsőfokú eljárásban - 13. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldala - nem vitatta, hogy a felperes a közgyűlési meghívót megkapta, majd elismerte (13. sz. jegyzőkönyv 3. oldala), hogy a felperes átvette a közgyűlési meghívót. Minderre tekintettel a felperes az ezzel ellentétes fellebbezési előadásának elfogadható indokát nem adta. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú tárgyaláson tett felperesi előadást fogadta el tényként ítélezése alapjául. A felperes képviselőjének a közgyűlési meghívó kézbesítése az alperesnek saját szabályai

szerint nem volt kötelezettsége, így az alperes e vonatkozásban nem sértette meg a fegyelmi szabályzatát. Az alperesre más eljárási szabályok, mint a saját belső szabályzataiban foglaltak nem vonatkoztathatók, figyelemmel az alperes belső autonómiájára. A közgyűlés külön napirendi pontja volt a felperes fegyelmi ügye, a fellebbezése. A felperes bár meghívót kapott, nem jelent meg a közgyűlésen sem. A felperes a közgyűlés megtartása vonatkozásában egyéb eljárási kifogást nem tett. Mindezek alapján a közgyűlés megtartása a fegyelmi szabályzat rendelkezéseinek megfelelt, ahol a felperes fegyelmi büntetése enyhítésre is került.

A rendelkezésre álló iratok alapján tényként volt megállapítható, hogy a F. B. a 2005. augusztus 17-i ülésén, míg a közgyűlés 2005. szeptember 7. napján hozta meg a keresettel támadott határozatát. A fegyelmi szabályzat szerint mind a fegyelmi bizottságnak, mind a közgyűlésnek a határozatát meghatározott időn belül írásba kell foglalnia meghatározott alakissággal. Erre vonatkozóan tartalmaz rendelkezést a fegyelmi szabályzat 18-19. §-a, illetve 26. §-a. A fegyelmi szabályzat külön rendelkezést nem fogalmaz meg az írásba foglalt határozat keltére és arra sem, hogy azt kinek kell írásba foglalnia. A keresettel támadott határozatok a fegyelmi szabályzatban megfogalmazott tartalmi követelményeknek megfelelnek, az aláírójuk is a fegyelmi szabályzatban meghatározott személy és a határozatok érdemi része azonos a F. B. ülésén, illetve a közgyűlésen hozott határozattal. Bár az írásba foglalt határozatok kelte későbbi, mint az azt meghozó alperesi szerv ülésének időpontja, azonban a fentiek alapján nem fér ahhoz kétség, hogy azt a 2005. augusztus 17-i F. B-i ülésen, illetve 2005. szeptember 7-i közgyűlésen hozták meg. A határozat megfogalmazójának személyére kifejezett fegyelmi szabályzati és egyéb alperesi belső szabályzati rendelkezés nincs. Így önmagában az, hogy ki fogalmazta meg az írásba foglalt határozatot, amely megegyezik a határozat meghozatalára jogosított szerv határozatával, továbbá a határozat keltezésébeni fenti eltérés nem olyan lényeges eljárási szabálysértés, amely az érdemi döntésre befolyással lett volna, figyelemmel arra is, hogy mindezek már a tényleges határozat meghozatala utáni eljárásra vonatkoznak. Mindezekon túlmenően ezek egyébként is kisebb jelentőségű, az ügy érdemére nem kiható eljárási szabálysértések. Mindezekből következően az érdemi döntésre kihatással nem lévő, kisebb jelentőségű, adott esetben nem is tételes, kifejezett belső szabályzatba ütköző eljárási szabálysértések nem eredményezhetik a határozat törvénysértő jellegére vonatkozó következtetés levonását, és így a határozat megsemmisítését. Mindez természetesen nem jelent attól a következtetés és a felperes által is hivatkozott bírói gyakorlattól való eltérést, amely esetekben az ügy érdemére is kiható eljárási szabálysértések eredményezik a törvénysértő határozatok megsemmisítését. Általános elvárás ugyanis a társadalmi szervezetekkel szemben, hogy az önmaguk alkotta garanciális szabályokat betartsák. Ugyanakkor a szabálysértések megítélésénél nem hagyható figyelmen kívül, hogy a társadalmi szervezetek tisztségviselői rendszerint nem képzett jogászok. Tehát az ügy érdemére kihatással nem lévő kisebb eljárási szabálysértések önmagukban nem szükségszerűen vonnák maguk után a határozat megsemmisítését. Mindezeket a

szempontokat helyesen mérlegelte az elsőfokú bíróság érdemben megalapozott ítéletének meghozatalakor.

A Fővárosi Ítéltábla mérlegelésében nagy súllyal esett a latba, hogy a felperes végig negligálta az eljárásokat, majd a fellebbezésében az önmaga által korábban beismert tényt, tudniillik, hogy a közgyűlésre kapott meghívót, a rosszhiszemű pervitelhez igen közel álló módon cáfolni igyekezett. Érdemben viszont egyáltalán nem vitatta az alperes azon tény-állításait, amelyek jogsértő, etikátlan magatartására vonatkoztak.

A kifejtettek értelmében az elsőfokú bíróság helytállóan vont következtetést arra, hogy a keresettel támadott határozatok érdemben nem törvénysértők, és ezért megalapozottan utasította el a keresetet.

Mindezen indokok alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés értelmében a fenti indokolásbeli kiegészítéssel helybenhagyta.

A felperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján maga viseli a fellebbezési eljárásban felmerült költségét. Az alperes költségigényt nem terjesztett elő, ezért erről rendelkezni sem kellett.

A másodfokú bíróság észlelte, hogy a felperes a ténylegesen lerovandó 24.000.-Ft fellebbezési illeték helyett csak 21.000.-Ft-ot rótt le. A módosított 1990. évi XCIII. tv. (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdés c) pontja alapján a meg nem határozható pertárgy értékű ügyben - mint a jelen esetben - a fellebbezési illeték alapja 400.000.-Ft, amelyre tekintettel az Itv. 46. § (1) bekezdés szerint az illeték mértéke (6%) 24.000.-Ft. A hiányzó 3.000.-Ft fellebbezési illeték lerovására ezért az Itv. 74. § (2) bekezdésre történt figyelmeztetéssel - leletezés terhével - hívta fel a felperest a másodfokú bíróság.

, 2007. január 25.

. Lizák Tibor s.k.,

a tanács elnöke

Dr. Merőtey Anikó s.k.,
s.k.,
előadó bíró

Dr. Molnár Ágnes
bíró

A kiadmány hitelül:

